

[Grünbaum.]

af momsens straks virkede ind på forbruget, selv om pengene ikke gik ind i statskassen før senere hen. Vi anlagde altså en samfundskonomisk betragtning. Hvad gør den nuværende regering? Den nuværende regering gør præcis det modsatte. Den anlægger en rent kasse-mæssig betragtning, uanset om der kun er tale om forskydninger på budgettet af rent bogholderimæssig eller likviditetsmæssig karakter ved selve overgangen til kildeskat, og det gælder en række poster.

Det er en højst ejendommelig metode, ligefrem moderne kan man ikke kalde den. Jeg husker fra min barndom, at der i min fars lille skomagerbutik var et kasseapparat, hvor klokken ringede, hver gang der gik penge ind og ud af kassen. Jeg ved ikke, om man nu har installeret et sådant apparat i finansdepartementet. Men tosset forekommer det i hvert fald, at der anlægges en sådan rent kasse-mæssig beregning og betragtning ved selve indkøringen af kildeskatten, med det resultat at skatterne skal sættes meget højt op.

Må jeg give et eksempel: hvad gør en moderne virksomhed, der kommer ud for et lignende indkøingsproblem ved ny produktion eller ved omlægning af sit salg f. eks., med en række dertil hørende forskydninger af rent regnskabsmæssig, måske likviditetsmæssig karakter? Hvad gør en sådan virksomhed? Sætter den prisen op på den vare, som den skal sælge, med f. eks. 10 pct. over det rigtige for at klare disse specielle forskydninger under en indkøring af et nyt system eller en regnskabsmæssig omlægning? Naturligvis gør en moderne virksomhed ikke det. Så tosset bærer man sig simpelt hen ikke ad. Den ser på de reale forhold, den ser på produktionen, den ser på omsætningen, og den lader ikke de rent bogholderimæssige og likviditetsmæssige forskydninger påvirke den kalkulerede varepris, og den kalkulerede varepris er netop den skat, som skal opkræves, når vi kører kildeskatten ind. Selv om staten ikke er helt analog med en sådan virksomhed, er der dog meget ved selve kildeskattens budgetmæssige problemer i indkøingsperioden, i selve overgangsperioden til kildeskatten, der minder ganske

betydeligt om dette eksempel. Men vi har talt for døve øren i skatteudvalget og med finansministeren.

Spørgsmålet er så: skal skatteyderne betale i dyre domme for en sådan forkert budgetpolitik? Vi mener altså nej. Ærlig talt, hvis det ikke er bevidst, hvis det ikke er for på den måde at få en skjult reserve på yderligere 1 milliard kr. ud over den milliard kr., der er sat af til kasseoverskud, i ly af kildeskattens indkøring, så forstår jeg simpelt hen ikke noget af det hele — man søger jo gerne at finde ud af, om der ikke skulle være noget fornuft eller logik bagved. Men er det bevidst, man laver dette, så er det på den anden side, synes vi, noget af en forbrydelse mod kildeskatten og mod lønmodtagerne.

Hvad enten det nu er det ene eller det andet, der ligger bag, melder mit parti fra. Den slags vil vi ikke være med til, det må vi overlade til regeringspartierne og til statsministeren, der så for vor skyld gerne kan fortsætte sin radikale amnestuesnak om ansvarligheden.

Hvis jeg skal summere op, hvor forskellen ligger mellem vort og regeringens grundlag for fastsættelsen af udskrivningsprocenten, er det altså ikke på udgiftssiden — det vil jeg gerne fremhæve — men det er på følgende punkter:

For det første kasseoverskuddet, som jeg har nævnt: 520 mill. kr.

For det andet formueskatten: 100 mill. kr.

For det tredje beregningen for B-skatteyderne: 700 mill. kr.

For det fjerde beregningen af restancerne: 100 mill. kr.

For det femte et for lille provenu af afgifterne: 300 mill. kr. I alt 1.720 mill. kr.

Da hver udskrivningsprocent andrager et beløb på 131 mill. kr., bliver differencen altså 13. Vi når da til 82 pct. mod regeringens alt for høje procent på de 95. Hvis regeringen gennemfører sit lovforslag, vil det, også selv om man går ned til 92 pct., blive en uhørt voldsom belastning for skatteyderne ved overgangen til kildeskatten og en tilsvarende alt for hård stramning for dansk erhvervsliv. Det vil få så kraftige virkninger for vort hjemmemarked, at det simpelt hen er uforsvarligt over for erhvervene. Vi må opfordre finansministeren til